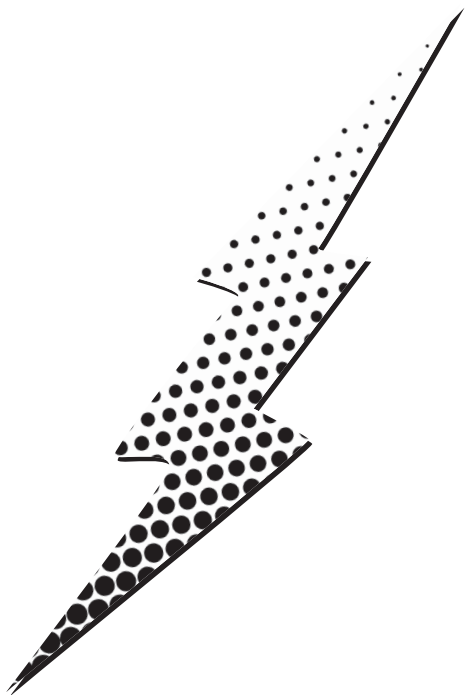

DULL SZABOLCS

ABSZOLÚT KAMPÁNY

**DULL
SZABOLCS**

ABSZOLÚT KAMPÁNY

KOSSUTH KIADÓ

Szerkesztő
Neizer Anita

Szöveggondozás
Ragályi-Sártory Fruzsina

Borítóterv, kollázs
Rózsa Szonja Sarolta

ISBN 978-963-636-737-4

Minden jog fenntartva

© Dull Szabolcs 2026
Borítófotó © European Union 2024 / Alain Rolland
© Kossuth Kiadó 2026

Tartalomjegyzék

<i>Bevezető: Orbán veresége, Magyar Péter győzelme – a választási nap két története</i>	7
1. „Ne féljetek!” – Orbán Viktor rémálma, Magyar Péter zászlóbontása	25
2. „Vége van, kicsi!” – Orbán Viktor kézfogása, Magyar Péter hőmérőzése	69
3. „Átteleltek a poloskák” – Orbán Viktor állórajtja, Magyar Péter egymillió lépése	113
4. „Belzebub-vád” – Orbán Viktor oroszlanos terve, Magyar Péter 105 jelöltje	183
5. „Orbán Viktor miniszterelnök úr telefonon gratulált a győzelmünkhöz” – Orbán Viktor bukása, Magyar Péter kétharmada	241
<i>Köszönetnyilvánítás</i>	343
<i>Jegyzetek</i>	345

BEVEZETŐ

Orbán veresége, Magyar Péter győzelme – a választási nap két története

– Jó estét, Magyar Péter vagyok!

– Jó estét, Orbán Viktor vagyok, és szeretnék gratulálni a győzelmükhöz!

– Köszönöm a gratulációt Magyarország nevében. Óriási megtiszteltetésnek érzem azt, hogy Batthyány Lajos székében ülve szolgálhatom miniszterelnökként a magyar nemzetet. Április 13-tól közös felelősségünk, hogy újraegyesítsük a magyar nemzetet, és mindent megtegyünk, hogy a magyar embereknek könnyebb és jobb legyen napról napra.

– Jó éjszakát kívánok!

Április 12-én este 9 óra körül, amikor a szavazatok valamivel több, mint a felét megszámlolták, a leköszönő miniszterelnök ezekkel a szavakkal gratulált telefonon a következő miniszterelnöknek.

Magyar Péter azonnal kiírta a gratuláció tényét a Facebook-ra, és ezzel két dolgot is közölt Magyarországgal és a világgal: az általa vezetett Tisza párt megnyerte az országgyűlési választást, az Orbán Viktor vezette kormány pedig elismeri ezt, és békésen átadja a hatalmat.

Történelmi este volt, hiszen a 16 éven át szinte végig kétharmaddal kormányzó Orbán Viktor és a Fidesz elvesztette a hatalmát. Nem is kicsit, hiszen a magyar belpolitikába 2024-ben berobbanó Magyar Péter és a Tisza párt elsőprő arányban, kétharmaddal győzött. Ez a telefonbeszélgetés azt jelentette, hogy vége van Orbán Viktor – az ellenzékiek által sokszor már végtelennek hitt – kormányzásának.

Másnap Magyar Péter ezt a rövid, ám történelmi párbeszédet részletesen el is mesélte a nemzetközi sajtótájékoztatóján. Nem véletlenül emlékezett pontosan minden szóra: a gratulációról felvételt készített, amelyet az első Tisza-frakcióülésen a saját telefonjáról lejátszott. Magyar szerette volna, hogy minden tiszás részese legyen a történelmi pillanatnak.

TISZA

A Tisza kampánycsapata a választás napján délelőtt 11 óra után már bizakodó volt, annak ellenére, hogy a magas részvételből nem következett automatikusan, hogy az nekik kedvez. Az előző két választáson, 2022-ben és 2018-ban például a Fidesz számára lett előnyös a 70 százalék feletti részvétel.

Ám a Tisza a saját, hivatalos adatbázisából folyamatosan ellenőrizte, hogy szimpatizánsaik tényleg elmennek-e szavazni. A kampánycsapat pedig a Szépvölgyi úton kialakított kampányközpontban örömmel rögzítette, hogy azok közül, akik azt ígérték, 11 óráig szavaznak, 99 százalék ezt meg is tette. Szimbolikus, hogy a Tisza csapata a szakzsargonban használt *war room* (nyersfordításban „háborús szoba”) helyett *peace room*-nak („a béke szobája”) nevezte el azt a helyiséget, ahonnan hónapokon át vezényelték a kampányt. A Fidesz ugyanis hábo-

rús pszichózist keltett plakátokon, hirdetésekben, híradásokban, a politikusi nyilatkozatokban pedig sokszor rémisztgették a választókat azzal, hogy Magyar Péter háborúba viszi az országot.

A Tisza annak ellenére számított esélyesnek, hogy a Fidesznek a kampányban is jóval több erőforrása volt. Az ellenzéki párt a mindent elárasztó plakátokkal sem tudott versenyezni. A Tisza kampánycsapata is jóval kisebb volt: Tóth Péter kampányfőnök mellett 7–9 fő csinálta végig az országos kampányt a stratégiaalkotástól a tervezésen át a kommunikációig, míg a Fidesznél ezzel többtucatnyi ember foglalkozott.

Ahogy teltek az órák, a kampánycsapat úgy lett egyre bizakodóbb: a 13 órás részvételi adatok (54,14%) után már elhangzott a kétharmad szó is a *peace room*ban, mivel a szavazókörökre bontott adatok alapján az a mintázat rajzolódott ki, hogy azokban a szavazókörökben volt kiugróan magas a részvétel, ahol az előzetes elemzés alapján több a Tisza-szimpatizáns.

Persze ekkor sem lehettek biztosak abban, hogy az elemzés helytálló, hiszen semmi nem szavatolta, hogy a szavazókörökben látott korábbi adatokat erre a választásra is lehet vonatkoztatni. 2022-ben egy listán indult hat ellenzéki párt Márki-Zay Péter vezetésével, 2018-ban koordináltan állított egyéni jelöltek több, külön listán induló párt, 2014-ben pedig felmás összefogás volt. 2026-ban azonban a Fidesz és a Tisza egy egy ellenében mérkőzött meg, ráadásul a Tisza vezetője a Fideszből távozott, és nagyon más kampányt folytatott, mint a régi ellenzéki pártok. Semmilyen biztos tudás nem állt rendelkezésre arról, hogy a választási térképek ezúttal milyen mértékben követik le a korábbiakat.

A Tiszában emellett attól is tartottak, hogy a Fidesz előhúz valamilyen mozgósítási csodafegyvert. Bár a 2025-ös dombovári időközi választásból – amelyen a Tisza nem indult, és amelyet a fideszes Csibi Krisztina simán megnyert 63,64 százalékkal – azt a tapasztalatot szűrték le, hogy a Fidesz mozgósítása már nem olyan hatásos, mint egykor, és a Kubatov-listák sem működnek olyan hatékonyan. A részvétel ugyanis a 34 százalékot sem érte el, pedig a Fidesz nem kevés időt, energiát és pénzt szánt erre a pártigazgató, Kubatov Gábor vezetésével. A róla elnevezett Kubatov-lista egy olyan adatbázist takar, amely részletesen tartalmazza az adott választókerületben élő választók pártpreferenciáját és szavazási szokásait.

Az utolsó napokban ráadásul nemcsak a Tisza-szavazók, hanem a kampánycsapat is tartott az olyan titkos szavazatvásárlásoktól, amelyeket a kampányhajrában készült, *A szavazat ára* című dokumentumfilmben is bemutatnak. Például hogy egyes fideszes polgármesterek és választókerületi elnökök pár ezer forinttal, gyógyszerrel, zsarolással vagy fenyegetéssel biztosítják be a településeiken a biztos fideszes szavazatokat.

Tóth Péter tiszás kampányfőnök ennek ellenszereként találta ki, hogy a lehető legtöbb településre „fürkészeket” kell küldeni, akiknek a dolga a felderítés, a szemmel tartás és a választási csalások megakadályozása volt. A Tiszában arra számítottak, hogy ha fürkésző szemek követik és rögzítik a szervezett szavazásokat, azok jó eséllyel nem fognak megtörténni. A lelkes önkéntesek ellepték az országot, ám a Tisza vezetői ekkor még ennek hatékonyságában sem lehettek biztosak.

Volt olyan tiszás, aki utólag azon báncódott, hogy Ózdon nem sikerült kellő számú fürkészt kiküldeni. Ez a választókerület aztán azon kevesek egyike lett, amelyet a Fidesz meg-

nyert: Csuzda Gábor 46-45 százalékkal, 584 szavazattal előzte meg a tiszás Németh Csillát. A tiszások értelmezésében ezt a mandátumot is meg lehetett volna szerezni, ha még több fürkész lett volna jelen. Igaz, hogy semmilyen konkrét bizonyíték nincs arra, hogy a Fidesz szavazatvásárlás segítségével tudta megnyerni ezt a választókerületet.

Ugyanakkor a Tiszában több pozitív példát is említettek: a szomszédos, kazincbarcikai választókerületben például nagyon is hatékonyan dolgoztak a fürkészek. Egy közeli faluban farkasszemet néztek a szavazókat szállító kisbusz sofőrjével, majd a kisbusz mindenféle konfliktus vagy atrocitás nélkül megfordult és eltűnt. Kazincbarcikán végül 53,95-38,08 százalékkal, több mint nyolcezer szavazattal nyert a tiszás Hatala-Orosz Csaba a fideszes Demeter Zoltán előtt.

Tóth Péter azt kérte a kampánystábjától, hogy dolgozzanak akkora elánnal, erőbedobással, mindent beleadva egész nap, hogy este 7 órakor, a szavazókörök lezárásakor „haljanak meg”. „Nem lehet, hogy este 10 órakor haljunk meg? Akkor még látjuk az eredményt” – kérdezte viccesen egy csapattag. „Nem lehet, mert akkor elvesztegettünk három értékes órát” – válaszolta Tóth Péter, akinek a maximalizmusát abszolút kifejezi ez a beszélgetés.

A választási estét a Tisza vezetése és kampánycsapata a Bathyány tér közelében, egy hotelben töltötte, ahol Tóth Péter este folyamatosan egy térkép előtt magyarázta Magyar Péternek, hogyan is érdemes értelmezni az esti részvételi adatokat, majd a szavazókörökből beérkező számokat. A kampánycsapatok általában nem egyszerűen az adott szavazatszámot nézik,

hanem az elmozdulásokat is a korábbi eredményekhez képest. Például annak is örültek, hogy egy faluban három szavazattal nyert a Fidesz, mivel négy évvel korábban még 230 szavazat volt a különbség, vagyis ennyit sikerült hozni a Fideszen.

Tóth Péter már este 8 óra előtt tényként közölte Magyar Péterrel és a csapattal, hogy kétharmaddal győzött a Tisza. Pedig akkor még csak pár szavazókör adatát ismerték, de Tóthnak ennyi is elég volt, hogy megállapítsa, mit jelent ez országos szinten. A pártok ugyanis azért tudják előbb az eredményeket az átlagemberhez képest, mert a szavazóköri delegáltak gyorsabban tájékoztatják a központot, mint ahogy a választási iroda nyilvánosságra hozza azokat.

Pedig sokan emlékeznek az eredményváró első képeire, amikor a Tisza-szimpatizánsok döbbsen arccal figyelték az első adatokat. Még 1 százalékos feldolgozottságnál sem jártunk, és a listás szavazatok tekintetében a Fidesz vezetett 53,2 százalékkal, a Tisza 38,7 százalékon állt, a Mi Hazánk pedig 6,1 százalékon, vagyis a parlamentbe jutási küszöb felett. Az első adatok mindig a kevés szavazóval rendelkező falusi szavazókörökből jönnek, a Fidesz pedig itt jóval erősebb volt az előző választáson is. A közvetítéseket néző tiszás közönség jó része azonban nem választási szakértő, ezért mindenki a szívéhez kapott. Ám a hotelben a Tisza csapata nem ezeket az adatokat nézte. Az egyéni választókerületi adatok már előre jelezték a tiszás tarolást, azt, hogy olyan településeken és választókerületekben is nyer a Tisza, ahol ellenzéki évtizedek óta nem rúgott labdába.

Fél 9-kor már a Tisza vezetett a nyilvános adatokban is, az egyéni választókerületi térkép pedig kékre változott, pár na-

rancssárga folttal. A Batthyány téren vidámabb lett a hangulat, és az örömujjongások a hotelbe is beszűrődtek. Egyre több telefoncsörgés hallatszott, egyre nagyobb lett a hangzavar. Magyar Pétert felhívta egykori barátja, a hivatalban lévő Miniszterelnökséget vezető miniszter, Gulyás Gergely a Fidesz eredményvárójáról, a budapesti Bálnából, és jelezte neki, hogy Orbán Viktor miniszterelnök szeretne vele beszélni.

Magyar Péter ekkor a csapat nagy részét kiküldte a szobából, és a kétharmados győzelmi adatok ellenére is feszülten várta, mit mond neki a miniszterelnök. Orbán Viktor hamarosan tényleg hívta, és gratulált a győzelméhez.

FIDESZ

A Fidesz kampánycsapatában április 12-én többen már a délután 3 órás adatok után érezték, hogy baj van. Sejtették, hogy a választási részvétel nagysága ezúttal nem nekik kedvez, és azok a szavazók, akik pluszban jelentek meg a szavazóurnánál, nem a kormány mellett vannak, hanem nagyon is ellene.

Az április 12-i este nemcsak a Tisza, hanem a Fidesz politikusai és szavazói számára is várva várt pillanat volt, hiszen a kormánypárt tervei szerint ekkor derült volna ki, hogy Magyar Péternek csak „lájkjai vannak” nagy számban, szavazói viszont kevesebben. Erről a fideszes szavazók mellett a fideszes vezetők is meg voltak győződve – még a választás napján is. Úgy vélték, jó eséllyel Orbán Viktor tud majd kormányt alakítani, és a számukra legrosszabb esetben is csak listán veszítenek, az egyéni körzetek megnyerésével a végén több lesz a fideszes mandátum.

A hivatalos kommunikáció szerint az összes fideszesnek azt kellett sugallnia, kommunikálnia és egyértelműsítienie, hogy „mi vagyunk a többség”, és a Tisza áradása csak a közösségi médiában mutatkozó délibáb. Bármelyik fideszes vezetővel vagy háttéremberrel beszéltem akkor, folyamatosan sorolták azokat a jeleket, amelyek a Fidesz győzelmét vetítették előre: hogy egy fideszes fórumon többen jelentek meg; hogy a Tisza egyéni jelöltjét nem ismeri a városában senki; hogy a háborút és Ukrajnát mennyire elutasítja a többség; hogy egy háttérben készített közvélemény-kutatás a Fidesz előnyét mérte; hogy Magyar Péter szimpátiapontszáma mennyivel alacsonyabb, mint Orbán Viktoré.

A Fidesz emellett bízott abban, hogy a Kubatov-féle mozgósítási kampánygépezet ezúttal is felpörög. Kubatov Gábor pártigazgató ugyanis a kezében lévő, két évtizede gondosan épített adatbázis segítségével pontosan meg tudja határozni, hogy kiket és milyen eszközzel (telefonon, személyesen) kell mozgósítani a választás napján. A kormánypárt tábora tehát a választás napján is a győzelemben hitt.

A központi kampánystábben az utolsó hetekben azért borúsabb forgatókönyvekről is elkezdtek beszélgetni. Orbán Balázs kampányfőnök naponta ülésezett a kampányt lebonyolító operatív csapattal, de volt egy kampánystratégiát tárgyaló, politikusokból álló csapat is, amely hetente legalább egyszer, a hajrában pedig többször is összeült. Ez utóbbiban a Fidesz megannyi ismert és erős embere vett részt: Lázár János, Kubatov Gábor, Rogán Antal és Gyürk András korábbi kampányfő-

nők is (akinek a hátrébb lépéséről még lesz szó a könyvben) – természetesen Orbán Viktor vezetésével.

A kampánycsapat folyamatosan elemezte a helyzetet az aktuális történések, a közösségi médiás adatok (például Facebook- és TikTok-elérések, Google Trends-adatok), illetve mennyi megrendelt kutatás alapján. Elsősorban a Nézőpont és a Századvég méréseire támaszkodtak, de időnként a Trump-kampányból kölcsönzött amerikai John McLaughlin & Associates adatait is figyelembe vették. Az akkor kiszivárgó információk, illetve a későbbi visszajelzések alapján egymásnak ellentmondó adatsorokból kellett volna kiolvasnia a stábnak a magyar választók hangulatát. A pár százalékpontos fideszes vezetéstől kezdve a magabiztos Tisza-előnyig színes volt a paletta, egyvalamiről voltak meggyőződve a Fideszben: a Medián 2026. márciusi, tiszás kétharmadot jelző számai túlzóak, „tiszás politikai megrendelésre és a közhangulat befolyásolására” szolgálnak. Akkor még nem tudták, hogy a Mediánt vezető Hann Endrének lesz igaza.

A Fideszben arra számítottak a választást megelőző hónapokban, hogy a részvétel aligha lesz 80 százalék közelében, inkább a négy és nyolc évvel korábbi 70 százalék körül áll meg, ez esetben pedig a Fidesznek jók a pozíciói. A legrosszabb forgatókönyv, amellyel számoltak, hogy a Tisza listán megnyeri a választást, de az egyéni mandátumokkal, illetve akár a Mi Hazánk támogatásával Orbán Viktor alakíthat majd kormányt. „A legeslegrosszabb, hogy a Tisza egy-két mandátummal nyer, de akkor Magyar Péter gyorsan megbukik. De nem hiszem, hogy ez lesz” – mondta nekem mély meggyőződéssel a Fidesz-kampány egyik résztvevője a választás előtti szombaton.

A Fidesz a választási eredményváróját ismét a pesti Dunaparton lévő Bálnában rendezte be. Szokás szerint megrendelték a tortákat előre, több forgatókönyvre is készültek. A legvalószínűbbnek azt tartották, hogy a Fidesz szűken nyer, Magyar Péter pedig nem ismeri el Orbán Viktor győzelmét. Ezt a hitüket erősítette, hogy Magyar már hetek óta a Fidesz választási csalásairól beszélt, és a választás napján tiszás „fürkészeket” küldött jó néhány településre. Ezek a fürkészek majd arra lesznek jók, hogy a Tisza a szavazatvásárlásokra hivatkozva megkérdőjelezze az eredményt – gondolták a Fideszben.

És hogy volt-e tényleges fideszes szavazatvásárlás? Ez a helyi kampánystábok jól elrejtett titka, amelyről a Fidesz központjában beszélni sem szoktak, beszélni sem akartak. Kubatov Gábor pártigazgatónak ugyanis az a módszere, hogy az egyes fideszes választókerületi elnököknek és településvezetőknek egy számot ír elő, hány fideszes szavazót kell „darabra” felmutatni. Hogy milyen módszerrel és pénzből oldják meg, azt nem legfelül beszélték meg. A központban ezeket már adottságnak vették.

A választás napjának délelőttje még nyugalomban telt. A Fideszben számítottak is arra, hogy 11 órakor döbbenetesen nagy számokat látnak a részvételi adatokban (37,98%), mert a Tisza mozgósítási stratégiája a minél korábbi szavazásra biztatta a választókat. Ám a görbe délután sem „laposodott” el. Őrült telefonálgatás kezdődött a helyi képviselőjelöltek és polgármesterek felé, hogy legyen arról valamilyen információ, milyen új szavazók jelentek meg a szavazóurnáknál. Ám mivel senki nem tudott biztosat mondani, sokakban megmaradt az optimizmus.

Fél 6-kor Rogán Antal és a Bálnában megjelenő Habony Árpád is többeket megnyugtattott azzal, hogy a magas részvétel ezúttal is kormánypárti győzelmet hoz. Ekkor már ismerték az Alapjogokért Központ legutolsó mérését, amely fideszes győzelmet mutatott (44,5 százalék a Tisza 42 százalékával szemben). A Fidesz-közeli cég ezt este hét óra után nyilvánosságra is hozta.

A fideszesekben ugyanis még élt 2022 emléke, amikor a választás napján ugyan győzelemre számítottak, de még este sem tudták pontosan a mértékét. Aztán jött a minden addiginál nagyobb fideszes kétharmad, amely Orbán Viktor szavajárása szerint a „Holdról is látszott”.

A fideszes kampánycsapat másik fele – köztük Orbán Balázs – azonban ekkor már inkább a rosszabbik forgatókönyvnek adott nagyobb esélyt: hogy győz a Tisza. A plusz szavazókat ugyanis többen inkább kormányellenes proteszt szavazóknak tartották, és drukoltak, hogy ne nőjön még tovább a részvételi aktivitásuk. Ám a tiszás kétharmadot még ekkor sem látták reálisnak.

Az urnazárást követően beérkező pár adat azonban leforázta a kampánycsapatot és Orbán Viktort. Miközben a Bálnában este 7 után még jó volt a hangulat, és üdvrivalgás fogadta az Alapjogokért-adatsort, a kormány médiában megszólalók pedig dörzsölték a tenyerüket, hogy a tiszásoknak „óriási kognitív disszonancia lehet”, és hogy hamarosan „lehull a lepel”, pár vidéki fideszes polgármester letaglózó hírekről tájékoztatta Orbán Viktort. Az egyikük falujában, ahol négyötöddel szokott nyerni a Fidesz, most csak öt szavazat lett az előny.

Befutott egy szavazóköri eredmény a csornai választókerületből, amely a Fidesz választókerületi rangsorában az első

helyen szerepelt több választás óta. A Fidesz ugyanis minden kampány tervezésénél sorrendbe teszi az egyéni választókerületeket 1-től 106-ig, és aszerint csoportosítják az erőforrásokat, aszerint kampányol Orbán Viktor is, hogy mit tart megnyerhetőnek. Ebben a kampányban többnyire a 40-es, 50-es és 60-as sorszámmal ellátott választókerületekben tartott rendezvényeket Orbán (Szentendrén beszélt is erről), vagyis nagyjából 40 választókerületi győzelmet biztosra vettek a Fideszben. Csorna viszont a biztos győztes kategóriában volt, hiszen Gyopáros Alpár minden falut, kisvárost és szavazókört simán szokott nyerni. Ehhez képest a befutott eredmény szerint az egyik Csornától nem messzi faluban a tiszás Bóna Szabolcs nyert.

Orbán Viktorban és a kampánystábjában ekkor, este 7 óra után tudatosodott, hogy kétharmaddal fogják elveszíteni a választást. A Fideszben utólag többféle elmélettel, pletykával is igazolni próbálják, hogy nem nézhették be ennyire: hogy Orbán Viktor látta ezt előre, azért mondott több városban is búcsúnak beillő beszédet. Ám ennek ellentmond, hogy akkor miért nem tett semmilyen óvintézkedést a kezében lévő kétharmaddal (például a választási rendszer megváltoztatása vagy az alkotmányozás megnehezítése a következő kormány számára). Egy másik pletyka szerint a kampánystáb rejtegette a valós adatokat Orbán elől, és Orbán a vereségét elismerő beszéde után a színpad szélén oda is szólt Rogánék felé, hogy „átvertetek”. Ám ennek ellentmond, hogy Orbán a továbbiakban is számít a kampánycsapat több tagjára, például Rogán Antal lett a kabinetfőnöke.

A történelmi vereséget szenvedő miniszterelnök 8 óra körül, amikor a Bálnában épp ünnepelték az első, Fidesz-vezetést

mutató részadatokat, jelezte Orbán Balázsnak, hogy gyorsan essenek túl a vereség elismerésén: telefonon gratulál Magyar Péternek, aztán egy rövid beszéd után mindenki hazamehet. Az ott lévők szerint egy másodpercre sem merült fel, hogy Orbán ne ismerné el a vereségét, és jogellenes módon ragaszkodna a székéhez. Felemlgették, hogy 2022-ben Márki-Zay Péter például nem gratulált neki.

Orbán Viktor élete egyik legnehezebb beszélgetésére készülve tárcsázta Magyar Pétert, akinek a számát Gulyás Gergely adta meg neki. Magyar nem vette fel, ezek szerint nem ismerte a miniszterelnök mobilszámát. Így Orbán Gulyást kérte meg, hogy hívja fel régi barátját, és jelezze neki gratulálási szándékát. Másodjára Magyar Péter felvette a telefont Orbán Vikornak.

ABSZOLÚT KÉT TÖRTÉNET

Abszolút kampány.

Erre a két szóra szűkült 2026 áprilisára a Tisza és a Fidesz táborának közös metszéspontja. Abban ugyanis alighanem minden magyar választó egyetért, hogy a kegyelmezési ügy kirobbanása és Magyar Péter berobbanása óta a választásig folyamatos kampány zajlott Magyarországon. Kampány „Orbán Viktor maffiakormányának leváltásáért”. Kampány „a brüsszeli globális és liberális elit megállításáért”. Ki hogyan értelmezte.

Abban is teljes az egyetértés, hogy abszolút volt ez a kampány. Vagyis 2024 óta mindennap, minden percben, minden Facebook-posztban kampányoltak a politikusok és pártok. Még karácsonykor (Szily Nóra Magyar Péter-interjúja), húsvét-

kor (robbanóanyag a szerbiai gázvezetéknel) vagy az új év első perceiben sem volt pihenő.

Ennek a könyvnek az elkészítéséhez – amely a 2026-os kampányt megelőző időszakról, a Tisza megjelenéséről, áradásáról, majd győzelméről, valamint a Fidesz leblokkolásáról, lefagyásáról, majd összeomlásáról szól – több tucat politikussal, háttéremberrel vagy a kampányban szerepet játszó szereplővel beszélgettem az elmúlt két évben. Mindkét oldalon. Ennek lenyomatait a hírleveleimben is megírtam hétről hétre.

Már akkor az volt a legfőbb tapasztalatom, hogy ugyanazt a történetet, ugyanazt az eseményt, akár ugyanazt a mondatot vagy szót is mennyire eltérően értelmezi egy fideszes és egy tiszás. A „poloska” szó például egy fideszes számára azt jelenti, hogy Magyar Péter lehallgatta a feleségét. Egy tiszásnak Orbán Viktor „poloskázós” beszéde jut eszébe, amikor a hivatalban lévő miniszterelnök komplett csoportokat azonosított egy rovarral.

Egy országban, de két világban, két külön buborékban éltünk. A könyvben éppen erre a két nézőpontra, a kampány két értelmezésére vagyok kíváncsi. Érdekes ugyanis feltárni, miért gondolta, elemezte, érezte úgy április 12-ig a Fidesz és a Tisza tábor, de még a kampánycsapataik is, hogy ők a győztesek. A választás napja pedig nemcsak politikai, hanem társadalmi és szociálpszichológiai szempontból is kivételes esemény volt: ekkor ugyanis óhatatlanul ki kellett durrannia az egyik buborékknak, az egyik tábor világa megremegett, szertefoszlott. A Fidesz világa dőlt össze.

A választás után a két kampány résztvevőivel utólag, az eseményekre visszatekintve is átbeszéltem a történéseket, így a könyvben természetesen megjelennek a retrospektív elemek. Azaz hogy utólag hogyan tekint rá egy fideszes vagy egy tiszás egy adott eseményre. Hiszen a történések mai, utólagos értelmezésénél meghatározó szempont, hogy a Tisza kétharmaddal győzött.

Az elmúlt két év történetét ezért a könyvben 2+1 nézőpontból tekintem át és elemzem. A politikailag releváns történéseken végigmegyünk a Tisza, illetve a Fidesz szempontjából, és már önmagában az tanulságos lehet, hogy a két párt vezetése és kampánycsapata mit tekintett politikailag relevánsnak, és minek nem tulajdonított abban a pillanatban jelentőséget, milyen történéseknek szentelt figyelmet, mire hegyezte ki a politikai akcióit. A fejezetekben folyamatosan jelzem, hogy az adott történéseket a Fidesz vagy a Tisza nézőpontját vizsgálva tekintem át – azaz jól megfogható lesz, hogy éppen Orbán Viktor vagy Magyar Péter politikai története alapján haladunk.

A két nézőpont után szereplő plusz egy az elemzői nézőpont. Minden fejezet végén elemzem, hogy abban a szakaszban valójában minek volt a legnagyobb jelentősége külső nézőpontból, és mi volt a kampányban részt vevők fő felismerése vagy épp tévedése.

A könyv öt fejezetből áll, a tiszásokkal és fideszesekkel való beszélgetéseim alapján ugyanis jól elkülöníthető metszéspontokat találtam az abszolút kampányban. Mint látni fogjuk, ezek a metszéspontok (EP-választások; a Tisza struktúraváltása; a Fidesz úgynevezett „impulzuskampánya”; Orbán Vik-

tor beszállása a napi kampányba; a Tisza jelöltállítására és az előtte lejátszódó belső válsága) mind valamilyen fordulatot hoztak a kampányban.

A kezdőpontnak a kegyelmezési ügyet és Magyar Péter megjelenését választottam, mert a kormánypárti és ellenzéki beszélgetőtársaim között is konszenzus volt, hogy az abszolút kampány kezdete onnan datálható. A végpont pedig április 12-e, a választás napja, amikor a két történet találkozott a közösen elfogadott valósággal.

Még néhány szót a könyv műfajáról.

A könyv nem oknyomozó cikk. Bár újságírói eszközökkel jártam utána és ellenőriztem minden benne megjelenő történet és összefüggés valóságtartalmát, a könyv nem vállalkozik arra, hogy feltárjon minden egyes tényt és momentumot az elmúlt két évből. Így rámutatok arra is, hogy milyen információkat nem tudunk vagy nem lehet megbízhatóan megismerni. A kampánynak óhatatlanul maradnak homályos és titkos részei is – például a finanszírozással kapcsolatban.

A könyv nem tudományos mű. Hiányoznak belőle a részletes lábjegyzetek, a politikaelméleti hivatkozások. A könyvben feltárt történetek és narratívák azonban talán hozzájárulhatnak egy majdani politikatörténeti vagy médiaelméleti tudományos mű elkészítéséhez.

A könyv nem évkönyv. Azaz nem mindig az események kronológiai sorrendjében meséli el a történeteket, és nem is sze-

repel benne minden olyan esemény, amelynek egy kronológiai felsorolásban alighanem helye lenne. A fő szempont, hogy a kampány alakítói mekkora jelentőséget tulajdonítottak a történeéseknek, és hogyan építették be azokat a saját narratívájukba.

A könyv nem interjúkötet. Habár az elmúlt két évben több tucat politikussal és háttéremberrel beszéltem, többször idézek is tőlük, szándékosan nem interjúkat közlök. A háttérbeszélgetésekből összeálló narratívákat szeretném bemutatni, és ott idézek egy-egy szereplőtől, ahol a történésekre adott reakciójukat beszédesnek tartom.

És végül: a könyv nem fikciós mű. Nincs benne kitalált történet. Ugyanakkor azt is leírom, ha egy nem bizonyított állítás vagy utalás az egyik vagy a másik tábor kollektív tudásában tényként rögzült. Például semmilyen konkrét bizonyíték nincsen a gyerekeket molesztáló Zsolti bácsi valós létezésére, Zsolti bácsi azonban „politikai ténnyé vált” 2025 őszén, és a választás után is rendre visszatért a politika napirendjére.

A könyvet leginkább kampányelemző munkának nevezem, amely részletesen bemutatja, hogy a Fidesz és a Tisza milyen logika mentén harcolt, az éppen akkor kigondolt politikai célokhoz milyen politikai eszközöket rendeltek, és a vezetőik mit láttak jól, illetve mit néztek be.

Azt szokták mondani, hogy a győztes kampány a jó kampány, és egy választási győzelem utólag minden lépést igazol, míg a vereséggel végződő kampányt akkor is rossznak látjuk, ha

voltak benne jó elemek. A választási eredmény tehát eldöntötte, ki folytatott jó, és ki rossz kampányt. Nem is ez a fő kérdésem a könyvben, hanem az, hogy a kiélezett, abszolút kampány közben hogyan épült fel két párhuzamos világ és valóság.